

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2011/92/EU,
annettu 13 päivänä joulukuuta 2011,
tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista
(kodifikaatio)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/52/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014	L 124	1	25.4.2014

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
2011/92/EU,**

annettu 13 päivänä joulukuuta 2011,

**tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten
arvioinnista**

(kodifikaatio)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjestyksen vuoksi kodifioitava.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan mukaisesti unionin ympäristöpolitiikka perustuu ennalta varautumisen periaatteelle sekä periaatteille, joiden mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin olisi ryhdyttävä ja ympäristövahingot olisi torjuttava ensisijaisesti niiden lähteellä ja saastuttajan olisi maksettava. Ympäristöön kohdistuvat vaikutukset olisi otettava huomioon mahdollisimman aikaisessa vaiheessa kaikessa teknisessä suunnittelussa ja päätöksenteossa.
- (3) Erityisesti arvioinnin kohteena olevien hankkeiden suunnittelijoiden pääasiallisia velvoitteita ja arvioinnin sisältöä koskevat ympäristövaikutusten arvioinnin periaatteet olisi yhdenmukaistettava. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tiukempia sääntöjä ympäristön suojelemiseksi.
- (4) Toisaalta on tarpeen toteuttaa yksi unionin ympäristönsuojelua ja elämänlaatua koskevista tavoitteista.

⁽¹⁾ EUVL C 248, 25.8.2011, s. 154.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. syyskuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 15. marraskuuta 2011.

⁽³⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽⁴⁾ Katso liitteessä VI oleva A osa.

▼B

- (5) Unionin ympäristölainsäädäntöön sisältyy säännöksiä, joiden nojalla viranomaiset ja muut elimet voivat tehdä päätöksiä, joilla voi olla merkittäviä vaikutuksia ympäristöön sekä ihmisten terveyteen ja hyvinvointiin.
- (6) Olisi vahvistettava ympäristövaikutusten arvioinnin yleisiä periaatteita tavoitteena täydentää ja yhtenäistää merkittäviä ympäristövaikutuksia todennäköisesti aiheuttavien yksityisten ja julkisten hankkeiden suunnittelua sääntelevät lupamenettelyt.
- (7) Todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia aiheuttavia julkisia ja yksityisiä hankkeita varten olisi myönnettävä lupa ainoastaan hankkeiden merkittävien ympäristövaikutusten arvioinnin jälkeen. Tämä arviointi olisi suoritettava hankkeen toteuttajan toimittamien asianmukaisten tietojen perusteella, joita tarvittaessa viranomaiset ja myös yleisö, jota hanke saattaa koskea, voivat täydentää.
- (8) Tietynlaisilla hankkeilla on merkittäviä vaikutuksia ympäristöön, ja nämä hankkeet olisi pääsääntöisesti arvioitava järjestelmällisesti.
- (9) Muunlaisilla hankkeilla ei välttämättä ole merkittäviä ympäristövaikutuksia kaikissa tapauksissa, ja nämä hankkeet on arvioitava silloin, kun jäsenvaltiot katsovat, että niillä todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia.
- (10) Jäsenvaltiot voivat asettaa raja-arvoja tai valintaperusteita sen määrittämiseksi, mitkä hankkeet on arvioitava niiden ympäristövaikutusten merkittävyyden perusteella. Jäsenvaltioiden ei tapauskohtaisesti tarvitsisi tarkastella hankkeita, jotka alittavat raja-arvot tai jotka eivät täytä valintaperusteita.
- (11) Asettaessaan tällaisia raja-arvoja tai valintaperusteita tai tarkastellessaan hankkeita tapauskohtaisesti sen määrittelemiseksi, mitkä hankkeet on arvioitava merkittävien ympäristövaikutustensa perusteella, jäsenvaltioiden on otettava huomioon tässä direktiivissä säädetyt asiaankuuluvat arviointiperusteet. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioilla on parhaat edellytykset soveltaa näitä perusteita yksittäisiin tapauksiin.
- (12) Arvioitavien hankkeiden osalta olisi koottava tietyt vähimmäistiedot itse hankkeesta ja sen vaikutuksista.
- (13) On aiheellista vahvistaa menettely, jolla hankkeen toteuttajan on mahdollista saada toimivaltaisilta viranomaisilta lausunto ympäristövaikutusten arviointia varten laadittavien ja toimitettavien tietojen sisällöstä ja laajuudesta. Jäsenvaltiot voivat tätä menettelyä noudattaen vaatia hankkeen toteuttajaa esittämään muun muassa vaihtoehtoja hankkeille, joita varten tämä aikoo esittää hakemuksen.
- (14) Hankkeen ympäristövaikutukset olisi arvioitava ottaen huomioon pyrkimykset suojella ihmisten terveyttä, parantaa elämisen laatua paremman ympäristön avulla, varmistaa lajien monimuotoisuuden säilyminen ja ylläpitää luonnon uusiutumiskyky elämän perusvoimavarana.

▼B

- (15) On suotavaa vahvistaa tiukempia rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointia koskevia säännöksiä kansainvälisen kehityksen huomioonottamiseksi. Euroopan yhteisö allekirjoitti 25 päivänä helmikuuta 1991 valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointia koskevan yleissopimuksen ja ratifioi tämän 24 päivänä kesäkuuta 1997.
- (16) Yleisön tehokas osallistuminen päätöksentekomenettelyyn mahdollistaa sen, että yleisö voi ilmaista ja päätöksentekijät voivat ottaa huomioon mielipiteet ja huolenaiheet, joilla voi olla merkitystä itse päätöksiin, mikä puolestaan lisää päätöksenteon vastuullisuutta ja avoimuutta sekä yleisön tietoisuutta ympäristökysymyksistä ja tukea tehdyille päätöksille.
- (17) Sen vuoksi olisi lisättävä yleisön osallistumista, mukaan lukien yhdistykset, järjestöt ja ryhmät, erityisesti valtioista riippumattomat järjestöt, jotka edistävät ympäristönsuojelua, myös edistämällä yleisölle annettavaa ympäristökasvatusta.
- (18) Euroopan yhteisö allekirjoitti 25 päivänä kesäkuuta 1998 Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksen tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa, jäljempänä 'Århusin yleissopimus', ja ratifioi tämän 17 päivänä helmikuuta 2005.
- (19) Århusin yleissopimuksen tavoitteisiin kuuluu pyrkimys taata, että yleisö voi osallistua päätöksentekoon ympäristöasioissa tarkoituksena osaltaan suojella oikeutta elää yksilön terveyden ja hyvinvoinnin kannalta riittävän laadukkaassa ympäristössä.
- (20) Århusin yleissopimuksen 6 artiklassa määrätään yleisön osallistumisesta päätöksiin, jotka liittyvät yleissopimuksen liitteessä I lueteltuihin toimiin tai muihin toimiin, joita ei ole lueteltu liitteessä mutta joilla voi olla merkittäviä ympäristövaikutuksia.
- (21) Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 2 ja 4 kohdassa määrätään mahdollisuudesta panna tuomioistuimessa tai muussa elimessä vireille menettely sellaisten päätösten, toimien tai laiminlyöntien asiasisällön taikka niihin liittyvien menettelyjen laillisuuden uudelleen tutkimiseksi, jotka kuuluvat yleisön osallistumista koskevien yleissopimuksen 6 artiklan määräysten soveltamisalaan.
- (22) Tätä direktiiviä ei kuitenkaan tule soveltaa hankkeisiin, joista on yksityiskohtaisesti säädetty erityisellä kansallisen lainsäädännön alaan kuuluvalla säädöksellä, kun tämän direktiivin tavoitteet, mukaan luettuna tietojen antaminen, on otettu huomioon sääntämismenettelyssä.
- (23) Lisäksi poikkeustapauksissa saattaa olla tarkoituksenmukaista olla soveltamatta yksittäiseen hankkeeseen tässä direktiivissä säädettyä arviointimenettelyä kuitenkin niin, että komissiolle sekä yleisölle, jota asia koskee, toimitetaan asianmukaiset tiedot hankkeesta.
- (24) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn

▼B

sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

- (25) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä V olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee sellaisten julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'hankkeella':

- rakennustyön tai muun laitoksen tai suunnitelman toteuttamista,
- muuta luonnonympäristöön ja maisemaan kajoamista mukaan lukien maaperän luonnonvarojen hyödyntäminen;

b) 'hankkeen toteuttajalla' yksityistä hanketta varten tarvittavan luvan hakijaa tai julkista viranomaista, joka on tehnyt aloitteen hankkeesta;

c) 'luvalla' toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten päätöstä, joka oikeuttaa hankkeen toteuttajan ryhtymään hankkeen toteuttamiseen;

d) 'yleisöllä' yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka, kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti, näiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;

e) 'yleisöllä, jota asia koskee', yleisöä, johon 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut ympäristöä koskevat päätöksentekomenettelyt vaikuttavat tai todennäköisesti vaikuttavat, taikka yleisöä, jonka etua ne koskevat; tämän määritelmän mukaisesti katsotaan, että asia koskee ympäristönsuojelua edistävien ja kansallisen lainsäädännön mahdolliset vaatimukset täyttävien valtiosta riippumattomien järjestöjen etua;

f) 'toimivaltaisella viranomaisella tai toimivaltaisilla viranomaisilla' jäsenvaltioiden tämän direktiivin perusteella syntyneiden velvoitteiden toteuttamista varten nimeämää yhtä tai useampaa viranomaista;

▼M1

g) 'ympäristövaikutusten arvioinnilla' menettelyä, joka käsittää seuraavat:

- i) hankkeen toteuttajan suorittama 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu ympäristövaikutusten arviointiselostuksen laatiminen;
- ii) 6 artiklassa tarkoitettujen kuulemisten toteuttaminen ja tarvittaessa 7 artiklassa tarkoitettujen neuvottelujen käyminen;

▼ **M1**

- iii) toimivaltaisen viranomaisen tarkastelu ympäristövaikutusten arviointiselostuksessa esitetyistä tiedoista ja hankkeen toteuttajan tarvittaessa 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti antamista lisätiedoista sekä 6 artiklan mukaisista kuulemisista ja 7 artiklan mukaisista neuvotteluista saaduista mahdollisista asiaan liittyvistä tiedoista;
- iv) iii alakohdassa tarkoitetun tarkastelun ja tapauksen mukaan toimivaltaisen viranomaisen oman lisätarkastelun tulokset huomiioon ottaen tehty toimivaltaisen viranomaisen perusteltu päätelmä hankkeen merkittävistä ympäristövaikutuksista; ja
- v) toimivaltaisen viranomaisen perustellun päätelmän sisällyttäminen 8 a artiklassa tarkoitettuihin päätöksiin.

3. Jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, jäsenvaltiot voivat tapauskohtaisesti päättää olla soveltamatta tätä direktiiviä hankkeisiin tai hankkeiden osiin, jotka on tarkoitettu pelkästään puolustukseen, tai hankkeisiin, jotka on tarkoitettu pelkästään siviilivalmiutta koskeviin toimiin, jos ne katsovat, että sen soveltaminen vaikuttaisi haitallisesti näihin tarkoituksiin.

▼ **B***2 artikla*▼ **M1**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ennen hanketta koskevan luvan myöntämistä hankkeet, joilla muun muassa laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, alistetaan lupamenettelyyn ja että niiden ympäristövaikutukset arvioidaan. Nämä hankkeet määritellään 4 artiklassa.

2. Ympäristövaikutusten arviointi voidaan liittää jäsenvaltioissa voimassa oleviin hankkeita koskeviin lupamenettelyihin tai, jos se ei ole mahdollista, muihin menettelyihin tai tämän direktiivin tavoitteiden täyttämiseksi käyttöön otettaviin menettelyihin.

3. Jos on kyse hankkeista, joissa velvoite tehdä ympäristövaikutusten arviointeja johtuu samanaikaisesti sekä tästä direktiivistä että neuvoston direktiivistä 92/43/ETY ⁽¹⁾ ja/tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2009/147/EY ⁽²⁾, jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan varmistettava, että käyttöön otetaan yhteen sovitettuja ja/tai yhteisiä menettelyitä, jotka täyttävät kyseisessä unionin lainsäädännössä säädetyt vaatimukset.

Jos on kyse hankkeista, joissa velvoite tehdä ympäristövaikutusten arviointeja johtuu samanaikaisesti sekä tästä direktiivistä että muusta unionin lainsäädännöstä kuin ensimmäisessä alakohdassa luetelluista direktiiveistä, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön yhteen sovitettuja ja/tai yhteisiä menettelyitä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

▼M1

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettussa yhteen sovitettussa menettelyssä jäsenvaltioiden on pyrittävä sovittamaan yhteen tietyn hankkeen ympäristövaikutusta koskevat yksittäiset arvioinnit, joita asiaa koskeva unionin lainsäädäntö edellyttää, nimeämällä viranomaisen tähän tarkoitukseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten vastakkaisten säännösten soveltamista, jotka sisältyvät unionin muuhun asiaa koskevaan lainsäädäntöön.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettussa yhteisessä menettelyssä jäsenvaltioiden on pyrittävä siihen, että tietyn hankkeen ympäristövaikutuksesta tehdään yksi arviointi, jota asiaa koskeva unionin lainsäädäntö edellyttää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten vastakkaisten säännösten soveltamista, jotka sisältyvät unionin muuhun asiaa koskevaan lainsäädäntöön.

Komissio antaa ohjeita niitä hankkeita, joille on tehtävä arviointi samanaikaisesti sekä tämän direktiivin että direktiivien 92/43/ETY, 2000/60/EY, 2009/147/EY tai 2010/75/EU nojalla, koskevien yhteen sovitettujen tai yhteisten menettelyiden käyttöön ottamisesta.

4. Jäsenvaltiot voivat poikkeustapauksissa olla soveltamatta tiettyyn hankkeeseen tämän direktiivin säännöksiä, kun näiden säännösten soveltaminen vaikuttaisi haitallisesti hankkeen tarkoitukseen, edellyttäen että direktiivin tavoitteet täyttyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan soveltamista.

▼B

Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on:

- a) tutkittava, onko jokin muu arviointimuoto sopiva;
- b) asetettava yleisön, jota asia koskee, saataville a alakohdassa tarkoitetuilla muilla arviointimuodoilla saadut tiedot, vapauttamispäätöstä koskevat tiedot sekä vapauttamisen perusteet;
- c) annettava komissiolle tiedoksi ennen luvan myöntämistä tehdyn vapauttamispäätöksen perustelut ja liitettävä siihen, tarvittaessa, omille kansalaisille annetut tiedot.

Komissio välittää saamansa asiakirjat välittömästi muille jäsenvaltioille tiedoksi.

Komissio antaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän kohdan soveltamisesta.

▼M1

5. Kun on kyse hankkeesta, josta on säädetty erityisellä kansallisen lainsäädännön alaan kuuluvalla säädöksellä, jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta kyseiseen hankkeeseen julkiseen kuulemiseen liittyviä tämän direktiivin säännöksiä, edellyttäen että direktiivin tavoitteet täyttyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on joka toinen vuosi 16 päivästä toukokuuta 2017 lukien ilmoitettava komissiolle kaikista tapauksista, joissa on sovellettu ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta.

3 artikla

1. Ympäristövaikutusten arvioinnilla tunnistetaan, kuvataan ja arvioidaan tarkoituksenmukaisella tavalla kussakin yksittäistapauksessa hankkeen merkittävät välittömät ja välilliset vaikutukset

- a) väestöön ja ihmisten terveyteen;

▼M1

- b) luonnon monimuotoisuuteen, erityisesti niihin lajeihin ja luontotyypppeihin, jotka on suojeltu direktiivin 92/43/ETY (*) ja direktiivin 2009/147/EY (**) nojalla;
- c) maahan, maaperään, veteen, ilmaan ja ilmastoon;
- d) aineelliseen omaisuuteen, kulttuuriperintöön sekä maisemaan;
- e) edellä a–d alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden vuorovaikutukseen.

2. Edellä 1 kohdassa vahvistettuihin tekijöihin kohdistuviin, kyseisessä kohdassa tarkoitettuihin vaikutuksiin kuuluvat myös odotetut vaikutukset, jotka johtuvat hankkeen alttiudesta suuronnettomuus- ja/tai katastrofiriskeille, jotka ovat vartenotettavia hankkeen kannalta.

▼B*4 artikla*

1. Jollei 2 artiklan 4 kohdassa säädetystä muuta johdu, liitteessä I luetellut hankkeet arvioidaan 5–10 artiklan mukaisesti.

2. Jollei 2 artiklan 4 kohdassa säädetystä muuta johdu, jäsenvaltioiden on määritettävä liitteessä II lueteltujen hankkeiden osalta, arvioidaanko tämä hanke 5–10 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on määritettävä tämä:

a) tapauskohtaisesti selvittämällä;

tai

b) jäsenvaltioiden asettamien raja-arvojen tai valintaperusteiden avulla.

Jäsenvaltiot voivat päättää molempien a ja b alakohdassa tarkoitettujen menettelyjen soveltamisesta.

▼M1

3. Tutkittaessa hankkeita tapauskohtaisesti tai vahvistettaessa raja-arvoja tai valintaperusteita 2 kohdan soveltamiseksi on otettava huomioon liitteessä III vahvistetut asiaa koskevat olennaiset arviointiperusteet. Jäsenvaltiot voivat asettaa raja-arvoja tai valintaperusteita sen määrittämiseksi, milloin hankkeille ei tarvitse tehdä 4 ja 5 kohdan mukaista määrittystä eikä ympäristövaikutusten arviointia, ja/tai raja-arvoja tai valintaperusteita sen määrittämiseksi, milloin hankkeille on joka tapauksessa tehtävä ympäristövaikutusten arviointi ilman, että tehtäisiin 4 ja 5 kohdan mukainen määrittäminen.

4. Kun jäsenvaltiot päättävät vaatia määrittystä liitteessä II lueteltujen hankkeiden osalta, hankkeen toteuttajan on annettava tietoja sen ominaisuuksista ja todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista. Yksityiskohtainen luettelo annettavista tiedoista on liitteessä II A. Hankkeen toteuttajan on otettava tarvittaessa huomioon unionin muun lainsäädännön kuin tämän direktiivin nojalla toteutetuista muista asiaa koskevista ympäristövaikutusten arvioinneista saatavilla olevat tulokset. Hankkeen toteuttaja voi myös antaa kuvauksen hankkeen ominaisuuksista ja/tai toimenpiteistä, joilla pyritään välttämään tai ehkäisemään jotakin sellaista, joka olisi muutoin voinut olla merkittävä haitallinen ympäristövaikutus.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä määrittäminen hankkeen toteuttajan 4 kohdan mukaisesti antamien tietojen perusteella ottaen tarvittaessa huomioon unionin muun lainsäädännön kuin tämän direktiivin nojalla toteutettujen, ympäristövaikutuksista tehtyjen alustavien todentamisten tai arviointien tulokset. Määrittäminen koskeva päätös on julkistettava ja siinä on

▼ **M1**

- a) niissä tapauksissa, joissa päätetään vaatia ympäristövaikutusten arviointia, ilmoitettava pääasialliset syyt, miksi tällaista arviointia vaaditaan, ja viitattava asiaa koskeviin liitteessä III lueteltuihin arviointiperusteisiin; tai
- b) niissä tapauksissa, joissa päätetään olla vaatimatta ympäristövaikutusten arviointia, ilmoitettava pääasialliset syyt, miksi tällaista arviointia ei vaadita, ja viitattava asiaa koskeviin liitteessä III lueteltuihin arviointiperusteisiin, sekä hankkeen toteuttajan ehdotuksesta ilmoitettava hankkeen mahdollisista ominaisuuksista ja/tai toimenpiteistä, joilla pyritään välttämään tai ehkäisemään jotakin sellaista, joka olisi muutoin voinut olla merkittävä haitallinen ympäristövaikutus.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen tekee määrittämisensä mahdollisimman nopeasti ja enintään 90 päivässä siitä, kun hankkeen toteuttaja on antanut kaikki 4 kohdan nojalla vaaditut tiedot. Poikkeuksellisissa tapauksissa, jotka liittyvät esimerkiksi hankkeen laatuun, monitahoisuuteen, sijaintiin tai kokoon, toimivaltainen viranomainen voi pidentää määrittäksen tekemisen määräaika; tällöin toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kirjallisesti hankkeen toteuttajalle syyt, jotka oikeuttavat pidentämiseen, ja päivä, jona määrittäminen on odotettavissa.

▼ **B***5 artikla*▼ **M1**

1. Kun ympäristövaikutusten arviointia vaaditaan, hankkeen toteuttajan on laadittava ja toimitettava ympäristövaikutusten arviointiselostus. Hankkeen toteuttajan toimittamissa tiedoissa on oltava ainakin:

- a) hankkeen kuvaus, joka sisältää tiedot hankkeen sijainnista, suunnitelmasta, koosta ja muista olennaisista ominaisuuksista;
- b) kuvaus hankkeen todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista;
- c) kuvaus hankkeen ominaisuuksista ja/tai toimenpiteistä, joilla pyritään välttämään, ehkäisemään tai vähentämään ja, jos mahdollista, poistamaan merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia;
- d) kuvaus hankkeen toteuttajan selvittämistä kohtuullisista vaihtoehtoista, jotka ovat hankkeen ja sen erityisominaisuuksien kannalta varteenotettavia, ja tiedot valitun vaihtoehdon valintaan johtaneista pääasiallisista syistä ottaen huomioon hankkeen ympäristövaikutukset;
- e) yleistajuinen yhteenveto a–d alakohdassa tarkoitetuista tiedoista; ja
- f) liitteessä IV mainitut lisätiedot, jotka olennaisesti liittyvät tietyn hankkeen tai hanketyypin erityisominaisuuksiin ja ympäristön erityispiirteisiin, joihin todennäköisesti kohdistuu vaikutuksia.

▼ M1

Kun on annettu lausunto 2 kohdan nojalla, ympäristövaikutusten arviointiselostuksen on perustuttava mainittuun lausuntoon ja sisällettävä tiedot, joita voidaan kohtuudella vaatia, jotta voidaan tehdä perusteltu päätelmä hankkeen merkittävistä ympäristövaikutuksista, ottaen huomioon nykytietämys ja arviointimenetelmät. Hankkeen toteuttajan on päällekkäisten arviointien välttämiseksi otettava ympäristövaikutusten arviointiselostusta laatiessaan huomioon muista asioista koskevista unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla tehdyistä arvioinneista saatavilla olevat tulokset.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava hankkeen toteuttajan pyynnöstä lausunto, jossa määritetään niiden tietojen laajuus ja tarkkuus, jotka hankkeen toteuttajan on sisällytettävä ympäristövaikutusten arviointiselostukseen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja otettava lausuntoa antaessaan huomioon hankkeen toteuttajan antamat tiedot erityisesti hankkeen erityisominaisuuksista, mukaan lukien sijainti ja tekniset valmiudet, ja sen todennäköisistä ympäristövaikutuksista. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia ennen kuin se antaa lausuntonsa.

Jäsenvaltiot voivat myös vaatia toimivaltaisia viranomaisia antamaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun lausunnon riippumatta siitä, pyytääkö hankkeen toteuttaja sitä.

3. Ympäristövaikutusten arviointiselostuksen perusteellisuuden ja laadun takaamiseksi

- a) hankkeen toteuttajan on varmistettava, että ympäristövaikutusten arviointiselostuksen laativat pätevät asiantuntijat;
- b) toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että sillä on, tai sillä on tarvittaessa käytettävissään, riittävä asiantuntemus ympäristövaikutusten arviointiselostuksen tarkistamista varten; ja
- c) toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa pyrittävä saamaan hankkeen toteuttajalta liitteen IV mukaisia lisätietoja, joilla on välitöntä merkitystä perustellun päätelmän tekemiselle hankkeen merkittävistä ympäristövaikutuksista.

▼ B

4. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että kaikki viranomaiset, joilla on hallussaan olennaista tietoa, erityisesti 3 artiklan osalta, pitävät sen hankkeesta vastaavan saatavilla.

*6 artikla***▼ M1**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niille ympäristöasioista vastaaville tai paikallisen ja alueellisen toimivallan perusteella toimiville viranomaisille, joita hanke todennäköisesti koskee, annetaan mahdollisuus ilmaista kantansa hankkeen toteuttajan toimittamien tietojen ja lupahakemuksen osalta ottaen tapauksen mukaan huomioon 8 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tapaukset. Tätä varten jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset, joita asiassa on kuultava, joko yleisesti tai tapauskohtaisesti. Näille viranomaisille on toimitettava 5 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot. Jäsenvaltioiden on vahvistettava yksityiskohtaiset menettelyt kuulemista varten.

2. Jotta varmistetaan yleisön, jota asia koskee, tehokas osallistuminen päätöksentekoon, yleisölle on ilmoitettava sähköisesti ja julkisin

▼M1

ilmoituksin tai muulla asianmukaisella tavalla seuraavat seikat 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ympäristöä koskevien päätöksentekomenettelyjen varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohdella antaa:

▼B

- a) lupahakemus;
- b) tieto siitä, että hankkeeseen sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelyä ja, tarvittaessa, että siihen sovelletaan 7 artiklaa;
- c) yksityiskohtaiset tiedot toimivaltaisista viranomaisista, jotka vastaavat päätöksenteosta, joilta voi saada asiaa koskevia tietoja ja joille huomautukset tai kysymykset voidaan esittää, sekä yksityiskohtaiset tiedot määräajoista huomautusten tai kysymysten esittämiselle;
- d) mahdollisten päätösten luonne tai päätösluonnos, jos sellainen on;
- e) ilmoitus 5 artiklan mukaisesti saadun tiedon saatavilla olosta;
- f) milloin, missä ja miten asiaa koskevat tiedot annetaan saataville;
- g) yksityiskohtaiset tiedot menettelyistä tämän artiklan 5 kohdan mukaista yleisön osallistumista varten.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisön, jota asia koskee, saataville annetaan kohtuullisessa määräajassa:

- a) kaikki 5 artiklan mukaisesti saadut tiedot;
- b) kansallisen lainsäädännön mukaisesti tärkeimmät toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisille viranomaisille annetut selvitykset ja ohjeet, kun yleisölle, jota asia koskee, tiedotetaan asiasta tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ⁽¹⁾ säännösten mukaisesti muut kuin tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä päätöksen kannalta tämän direktiivin 8 artiklan mukaisesti ja jotka annetaan saataville vasta, kun yleisölle, jota asia koskee, on ilmoitettu tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Yleisölle, jota asia koskee, on annettava ajoissa ja tehokkaalla tavalla mahdollisuus osallistua 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ympäristöä koskeviin päätöksentekomenettelyihin ja sillä on tätä tarkoitusta varten oltava oikeus esittää toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisille viranomaisille huomautuksensa ja mielipiteensä, ennen kuin lupahakemuksesta päätetään, vaihtoehtojen ollessa vielä avoinna.

⁽¹⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼M1

5. Jäsenvaltioiden on määritettävä yksityiskohtaiset järjestelyt, joita toteutetaan yleisölle tiedottamiseksi, esimerkiksi ilmoitusten jakaminen tietyllä alueella tai asiasta ilmoittaminen paikallisissa sanomalehdissä, sekä yleisön, jota asia koskee, kuulemiseksi, esimerkiksi kirjalliset lausunnot tai julkiset kyselyt. Jäsenvaltioiden on varmistettava tarvittavin toimenpitein, että asianmukaisella hallintotasolla on olemassa vähintään keskusportaali tai helposti käytettävissä olevat yhteyspisteet, joiden kautta yleisö saa asiaa koskevat tiedot sähköisesti.

6. Eri vaiheita varten on säädettävä kohtuulliset määräajat siten, että jää riittävästi aikaa

- a) tiedottaa asiasta 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille sekä yleisölle; ja
- b) antaa 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille sekä yleisölle, jota asia koskee, mahdollisuus valmistautua ja osallistua tehokkaasti ympäristöä koskevaan päätöksentekoon tämän artiklan säännösten mukaisesti.

7. Määräaika yleisön, jota asia koskee, kuulemiselle 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta ei saa olla alle 30 päivää.

▼B*7 artikla*

1. Jos jäsenvaltion tiedossa on, että tietyllä hankkeella on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa, tai jos jäsenvaltio, johon todennäköisesti kohdistuu merkittävä vaikutus, niin vaatii, sen jäsenvaltion, jonka alueella hanke aiotaan toteuttaa, on toimitettava sille jäsenvaltiolle, johon vaikutus kohdistuu, mahdollisimman pian ja viimeistään silloin, kun se tiedottaa asiasta omille kansalaisilleen, muun muassa:

- a) kuvaus hankkeesta ja sen ohessa kaikki käytettävissä oleva tieto hankkeen mahdollisesta rajat ylittävästä vaikutuksesta;
- b) tiedot mahdollisesti tehtävän päätöksen luonteesta.

Jäsenvaltion, jonka alueella hanke on tarkoitus toteuttaa, on annettava toiselle jäsenvaltiolle kohtuullinen aika ilmoittaa, haluaako se osallistua 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ympäristövaikutuksia koskeviin päätöksentekomenettelyihin, ja se voi sisällyttää tähän tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot.

2. Jos jäsenvaltio, jolle toimitetaan tietoja 1 kohdan nojalla, ilmoittaa aikovansa osallistua 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ympäristöä koskeviin päätöksentekomenettelyihin, jäsenvaltion, jonka alueella hanke aiotaan toteuttaa, on lähetettävä, jollei se vielä ole sitä tehnyt, sellaiselle jäsenvaltiolle, johon vaikutus kohdistuu, 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettavat ja 6 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti saataville asetettavat tiedot.

3. Kyseisten jäsenvaltioiden on, siltä osin kuin asia niitä koskee, myös:

- a) huolehdittava siitä, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot ovat kohtuullisessa ajassa 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja niiden kansalaisten saatavilla, joita hanke koskee sen jäsenvaltion alueella, johon vaikutus todennäköisesti kohdistuu; ja

▼B

- b) varmistettava, että ennen kuin hankkeelle myönnetään lupa, 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille ja kansalaisille, joita hanke koskee, annetaan mahdollisuus ilmaista kohtuullisessa ajassa kantansa toimitetuista tiedoista sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka alueella hanke aiotaan toteuttaa.

▼M1

4. Niiden jäsenvaltioiden, joita hanke koskee, on aloitettava neuvottelut muun muassa hankkeen mahdollisista rajat ylittävistä vaikutuksista ja tällaisten vaikutusten vähentämiseksi tai poistamiseksi suunnitelluista toimenpiteistä, sekä vahvistettava kohtuullinen määräaika neuvottelujen kestolle.

Neuvottelut voidaan käydä asianmukaisen yhteisen elimen välityksellä.

5. Asianomaisten jäsenvaltioiden on päätettävä tämän artiklan 1–4 kohdan täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista järjestelyistä, myös kuulemisten määräajoista, 6 artiklan 5–7 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen ja määräaikojen perusteella; näiden yksityiskohtaisten järjestelyjen on oltava sellaisia, että yleisö, jota asia koskee sen jäsenvaltion alueella, johon vaikutus kohdistuu, voi tehokkaasti osallistua hanketta koskeviin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ympäristöön liittyviin päätöksentekomenettelyihin.

8 artikla

Kuulemisten ja käytyjen neuvottelujen tulokset sekä 5–7 artiklan mukaisesti saadut tiedot on otettava asianmukaisesti huomioon lupamenettelyssä.

8 a artikla

1. Luvan myöntämispäätöksen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- a) 1 artiklan 2 kohdan g alakohdan iv alakohdassa tarkoitettu perusteltu päätelmä;
- b) mahdolliset päätökseen liitetyt ympäristöehdot, kuvaus hankkeen ominaisuuksista ja/tai toimenpiteistä, joilla pyritään välttämään, ehkäisemään tai vähentämään ja, jos mahdollista, poistamaan merkittävät haitalliset ympäristövaikutukset, sekä tapauksen mukaan kuvaus seurantatoimenpiteistä.

2. Kielteisessä lupapäätöksessä on ilmoitettava pääasialliset syyt luvan myöntämättä jättämiselle.

3. Jos jäsenvaltiot käyttävät 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja muita menettelyjä kuin lupamenettelyjä, tapauksen mukaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdan vaatimusten katsotaan täyttyvän, kun näiden menettelyjen yhteydessä mahdollisesti tehty päätös sisältää kyseisissä kohdissa tarkoitettut tiedot ja käytössä on mekanismit, jotka mahdollistavat tämän artiklan 6 kohdan vaatimusten täyttymisen.

4. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti varmistettava, että hankkeen toteuttaja toteuttaa hankkeen ominaisuudet ja/tai toimenpiteet, joilla pyritään välttämään,

▼M1

ehkäisemään tai vähentämään ja, jos mahdollista, poistamaan merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia, sekä määritettävä merkittävien haitallisten ympäristövaikutusten seurantamenettelyt.

Seurattavien muuttujien ja seurannan keston on oltava oikeassa suhteessa hankkeen laatuun, sijaintiin ja kokoon sekä sen ympäristövaikutusten merkittävyyteen.

Tarvittaessa voidaan käyttää unionin muuhun lainsäädäntöön kuin tähän direktiiviin ja jäsenvaltion lainsäädäntöön perustuvia voimassa olevia seurantajärjestelyjä päällekkäisen seurannan välttämiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen tekee 1–3 kohdassa tarkoitetut päätökset kohtuullisessa ajassa.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistuttava siitä, että 1 artiklan 2 kohdan g alakohdan iv alakohdassa tarkoitettu perusteltu päätelmä tai mikä tahansa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päätös on edelleen ajan tasalla, kun päätös luvan myöntämisestä tehdään. Jäsenvaltiot voivat tätä tarkoitusta varten asettaa aikarajat 1 artiklan 2 kohdan g alakohdan iv alakohdassa tarkoitetun perustellun päätelmän tai minkä tahansa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen voimassaololle.

▼B*9 artikla***▼M1**

1. Kun päätös luvan myöntämisestä tai myöntämättä jättämisestä on tehty, toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten on tiedotettava asiasta viipymättä yleisölle ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille kansallisten menettelyjen mukaisesti ja varmistettava, että seuraavat tiedot ovat yleisön ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten saatavilla, sekä otettava tapauksen mukaan huomioon 8 a artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tapaukset:

- a) 8 a artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut päätöksen sisältö ja siihen mahdollisesti liittyvät ehdot;
- b) päätöksen perusteena olevat tärkeimmät seikat ja näkökohdat, mukaan lukien tiedot yleisön osallistumisesta. Tähän kuuluu myös yhteenveto kuulemisten tuloksista ja 5–7 artiklan mukaisesti kerätyistä tiedoista sekä siitä, miten ne on sisällytetty tai miten niitä on muuten tarkasteltu, etenkin kun kyse on 7 artiklassa tarkoitettulta jäsenvaltiolta, johon vaikutus kohdistuu, saaduista kommentteista.

▼B

2. Toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava tästä 7 artiklan mukaisesti kuullulle jäsenvaltiolle ja toimittava sille tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Kuultujen jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisön, jota asia koskee, saataville annetaan asianmukaisella tavalla tiedot niiden omalla alueella.

▼ M1*9 a artikla*

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tästä direktiivistä johtuvat velvoitteet puolueettomasti eivätkä joudu eturistiriitatilanteeseen.

Jos toimivaltainen viranomainen on myös hankkeen toteuttaja, jäsenvaltioiden on hallinnollisen toimivallan järjestelmässään vähintään eriytetävä asianmukaisesti tästä direktiivistä johtuvia velvoitteita toteuttavien viranomaisten ne tehtävät, jotka aiheuttavat eturistiriitoja.

▼ B*10 artikla***▼ M1**

Tämän direktiivin säännöksillä ei vaikuteta toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuteen noudattaa kansallisissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä sekä vakiintuneessa oikeuskäytännössä olevia rajoituksia, jotka koskevat liikesalaisuutta, henkinen omaisuus mukaan lukien, ja yleisen edun turvaamista, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2003/4/EY soveltamista.

▼ B

Tapauksissa, joissa 7 artiklaa sovelletaan, siinä jäsenvaltiossa, jossa hanketta suunnitellaan, voimassa olevat rajoitukset koskevat tietojen luovuttamista toiselle jäsenvaltiolle ja tietojen vastaanottamista toisesta jäsenvaltiosta.

▼ M1*10 a artikla*

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

▼ B*11 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti siihen yleisöön kuuluville, jota asia koskee ja:

- a) joiden etua asia riittävästi koskee tai vaihtoehtoisesti;
- b) jotka väittävät oikeuksiensa heikentyvän, jos jäsenvaltion hallintolainkäyttöä koskevassa säännöstössä niin edellytetään,

on mahdollisuus saattaa tuomioistuimessa tai muussa laillisesti perustetussa riippumattomassa ja puolueettomassa elimessä tähän direktiiviin sisältyvien yleisön osallistumista koskevien säännösten soveltamisalaan kuuluvien päätösten, toimien tai laiminlyöntien asiasisällön taikka niihin liittyvien menettelyjen laillisuus uudelleen tutkittavaksi.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä, missä vaiheessa moite päätöksiä, toimia tai laiminlyöntejä vastaan voidaan esittää.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on määritettävä, mikä muodostaa riittävän edun ja oikeuden heikentymisen, tavoitteenaan antaa yleisölle, jota asia koskee, laaja muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut vaatimukset täyttävien valtioista riippumattomien järjestöjen edun katsotaan olevan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla riittävä. Niillä katsotaan myös olevan oikeuksia, joita on mahdollista loukata tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

4. Tämän artiklan säännökset eivät estä mahdollisuutta, että hallinnollinen viranomaisalustavasti tutkii asian uudelleen, eivätkä ne vaikuta vaatimukseen hallinnollisten muutoksenhakumenettelyjen loppuunsaattamisesta, ennen kuin asia saatetaan tuomioistuimen tutkittavaksi, silloin kun kansallisessa lainsäädännössä on tällainen vaatimus.

Kyseisen menettelyn on oltava oikeudenmukainen, tasapuolinen ja nopea, eikä se saa olla niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle.

5. Tämän artiklan säännösten tehostamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle annetaan käytännön tietoja mahdollisuudesta turvautua hallinnollisiin ja tuomioistuimissa tapahtuviin muutoksenhakumenettelyihin.

12 artikla

1. Jäsenvaltiot ja komissio luovuttavat toisilleen tietoja tämän direktiivin soveltamisesta saaduista kokemuksista.

▼M1

2. Jäsenvaltioiden on joka kuudes vuosi 16 päivästä toukokuuta 2017 lähtien ilmoitettava komissiolle erityisesti seuraavat tiedot, jos ne ovat saatavissa:

- a) niiden liitteissä I ja II tarkoitettujen hankkeiden lukumäärä, joille tehdään ympäristövaikutusten arviointi 5–10 artiklan mukaisesti;
- b) erittely ympäristövaikutusten arvioinneista hankeluokittain liitteiden I ja II mukaisesti;
- c) niiden liitteessä II tarkoitettujen hankkeiden lukumäärä, joille tehdään määrittäminen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- d) ympäristövaikutusten arviointimenettelyn keskimääräinen kesto;
- e) yleinen arvio ympäristövaikutusten arviointimenettelyn keskimääräisistä välittömistä kustannuksista, mukaan luettuna tämän direktiivin soveltamisesta pk-yrityksille aiheutuvat vaikutukset.

▼B

3. Tämän tietojen toimittamisen perusteella komissio tekee Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa täydentäviä ehdotuksia sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan riittävän yhteensovitettusti.

13 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

▼B*14 artikla*

Kumotaan direktiivi 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä V olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuutta noudattaa liitteessä V olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

15 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

16 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

HANKKEET, JOITA TARKOITETAAN 4 ARTIKLAN 1 KOHDASSA

1. Öljynjalostamot (lukuun ottamatta yrityksiä, jotka jalostavat raakaöljystä ainoastaan voiteluaineita) sekä laitokset, jotka kaasuttavat tai nesteyttävät ki-vihiiltä tai öljyliusketta vähintään 500 tonnia päivässä.
2. a) Lämpövoimalaitokset ja muut polttolaitokset, joiden lämmöntuotto on vähintään 300 megawattia;
- b) Ydinvoimalaitokset ja muut ydinreaktorit mukaan lukien näiden laitosten tai reaktoreiden purkaminen tai käytöstä poistaminen ⁽¹⁾ (lukuun ottamatta halkeamis- ja hyötämiskelpoisten aineiden tuotantoon ja konversioon tar-koitettuja tutkimuslaitoksia, joiden suurin jatkuva lämpöteho ei ylitä yhtä kilowattia).
3. a) Laitokset, joissa jälleenkäsittellään säteilytettyä ydinpolttoainetta;
- b) Laitokset, jotka on suunniteltu
 - i) ydinpolttoaineen tuottamiseen tai isotoopirikastamiseen,
 - ii) säteilytetyn ydinpolttoaineen tai runsasaktiivisen jätteen käsittelyyn,
 - iii) säteilytetyn ydinpolttoaineen loppusijoitukseen,
 - iv) ainoastaan radioaktiivisen jätteen loppusijoittamiseen,
 - v) ainoastaan säteilytettyjen ydinpolttoaineiden tai radioaktiivisen jätteen varastointiin muualla kuin tuotantopaikassa (suunniteltu pitemmäksi ajaksi kuin 10 vuodeksi).
4. a) Valuraudan ja teräksen alkusulatukseen tarkoitetut laitokset;
- b) Laitokset, joissa tuotetaan ei-rautaraakametalleja malmista, rikasteista tai sekundaarisista raaka-aineista metallurgisilla, kemiallisilla tai elektrolyyt-tisillä menetelmillä.
5. Asbestin louhinta sekä laitokset, joissa käsitellään ja muunnetaan asbestia tai asbestia sisältäviä tuotteita, jos niissä tuotetaan: asbestisementistä valmistet-tuja lopputuotteita yli 20 000 tonnia vuodessa; asbestia kitkapintamateriaa-lissa sisältäviä lopputuotteita yli 50 tonnia vuodessa; muita tuotteita, joissa käytetään yli 200 tonnia asbestia vuodessa.
6. Kemianteollisuuden laitostokombinaatit eli laitokset, joissa valmistetaan teolli-nessa mittakaavassa aineita kemiallisilla muuntoprosesseilla, joissa on useita yksiköjä yhdessä toiminnallisesti toisiinsa liitettyinä ja joissa tuotetaan
 - a) orgaanisia peruskemikaaleja;
 - b) epäorgaanisia peruskemikaaleja;
 - c) fosfori-, typpi- tai kaliumpohjaisia (yksi- tai moniravinteisia) lannoitteita;

⁽¹⁾ Ydinvoimalaitokset ja muut ydinreaktorit lakkaavat olemasta tällaisia laitoksia, kun kaikki ydinpolttoaine ja muut radioaktiivisesti saastuneet elementit on pysyvästi poistettu laitosalueelta.

▼B

- d) perusaineita kasvinsuojelu- tai eliöntorjunta-aineisiin;
 - e) perusaineita farmaseuttisiin tuotteisiin kemiallisella tai biologisella menetelmällä;
 - f) räjähdysaineita.
7. a) Kaukoliikenteen rautateiden sekä lentokenttien ⁽¹⁾ rakentaminen, kun pääkiitorata on vähintään 2 100 metriä pitkä;
- b) Moottoriteiden ja moottoriliikenneteiden ⁽²⁾ rakentaminen;
- c) Vähintään nelikaistaisen uuden tien rakentaminen tai kaksikaistaisen tai sitä kapeamman tien uudelleenlinjaus ja/tai leventäminen siten, että tiestä tulee vähintään nelikaistainen, jos tällainen yhtäjaksoinen uusi tie tai uudelleenlinjattu ja/tai levennetty tien osa on vähintään 10 kilometrin pituinen.
8. a) Sisävesiväylät ja sisävesiliikenteen satamat suuremmille kuin 1 350 tonnin aluksille;
- b) Kauppasatamat, rannassa kiinni olevat lastaus ja purkulaiturit ja ulkosatamat (lukuun ottamatta lauttalaitureita), joihin pääsevät yli 1 350 tonnin alukset.
9. Ongelmajätteiden käsittelylaitokset, joissa jätteet poltetaan, käsitellään kemiallisesti, siten kuin on määritelty jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ⁽³⁾ liitteessä I, otsakkeen D9 alla, tai sijoitetaan kaatopaikalle, siten kuin mainitun direktiivin 3 artiklan 2 alakohdassa on määritelty.
10. Muut kuin ongelmajätteiden käsittelylaitokset, joissa jätteet poltetaan tai käsitellään kemiallisesti, kuten on määritelty direktiivin 2008/98/EY liitteessä I, otsakkeen D9 alla, ja joiden kapasiteetti on yli 100 tonnia päivässä.
11. Pohjaveden ottamot tai tekopohjaveden muodostamisjärjestelmät, jos vettä otetaan tai muodostetaan vähintään 10 miljoonaa kuutiometriä vuodessa.
12. a) Laitokset vesivarojen siirtämiseksi vesistöalueelta toiselle, kun siirron tarkoituksena on ehkäistä mahdollista vedenpuutetta ja siirron määrä on yli 100 miljoonaa kuutiometriä vuodessa;
- b) Kaikissa muissa tapauksissa laitokset vesivarojen siirtämiseksi vesistöalueelta toiselle, kun vesistön, josta vettä otetaan, usean vuoden ajalta laskettu keskivirtaama on yli 2 000 miljoonaa kuutiometriä vuodessa ja siirretty vesimäärä on yli 5 prosenttia tästä virtaamasta.
- Kummassakaan tapauksessa mukaan ei lueta juomaveden siirtoa putkissa.
13. Jätevedenpuhdistamot, joiden kapasiteetti on yli 150 000 asukasvastinelukua, siten kuin on määritelty yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY ⁽⁴⁾ 2 artiklan 6 kohdassa.

⁽¹⁾ 'Lentokentällä' tarkoitetaan tässä direktiivissä vuodelta 1944 olevan kansainvälisen siviili-ilmailuliiton perustamisesta tehdyn Chicagon yleissopimuksen mukaista määritelmää lentokentistä (liite 14).

⁽²⁾ 'Moottoriliikennetiellä' tarkoitetaan tässä direktiivissä 15 päivänä marraskuuta 1975 tehdystä Euroopan sopimuksessa liikenteen kansainvälisistä pääväylistä käytettyä määritelmää.

⁽³⁾ EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40.

▼B

14. Raakaöljyn ja maakaasun kaupallinen tuotanto, kun raakaöljyn tuotanto ylittää 500 tonnia päivässä ja kaasuntuotanto 500 000 m³ päivässä.
15. Padot ja muut laitokset, joilla padotaan tai varastoidaan vettä pysyvästi, kun padottu tai varastoitu uusi vesimäärä tai vesimäärän lisäys on yli 10 miljoonaa kuutiometriä.
16. Putket, joiden halkaisija on yli 800 mm ja pituus yli 40 km ja jotka on tarkoitettu
 - a) kaasun, öljyn ja kemikaalien siirtoihin;
 - b) hiilidioksidivirtojen siirtoihin geologista varastointia varten, mukaan luettuina niihin liittyvät paineenkorotusasemat.
17. Kanalat ja sikalat, joissa kasvatetaan yli
 - a) 85 000 kananpoikaa tai 60 000 kanaa,
 - b) 3 000 sikaa (paino yli 30 kg); tai
 - c) 900 emakkoa.
18. Teollisuuslaitokset, joissa tuotetaan
 - a) massaa puusta tai samanlaisista kuituisista materiaaleista;
 - b) paperia ja kartonkia, kun tuotantokapasiteetti on yli 200 tonnia päivässä.
19. Kivilouhokset ja avokaivokset, joiden pinta-ala on yli 25 hehtaaria, tai turvetuotanto, kun pinta-ala on yli 150 hehtaaria.
20. Jännitteeltään vähintään 220 kV:n ja pituudeltaan yli 15 km:n mittaisten maanpäällisten voimajohtojen rakentaminen.
21. Raakaöljyn, petrokemian tuotteiden tai muiden kemikaalien varastot, joiden kapasiteetti on vähintään 200 000 tonnia.
22. Hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/31/EY ⁽¹⁾ tarkoitettut varastointipaikat.
23. Direktiivin 2009/31/EY mukaiset laitokset, jotka on tarkoitettu hiilidioksidivirtojen talteenottoon geologista varastointia varten tämän liitteen soveltamisalaan kuuluvista laitoksista tai joissa talteen otetun hiilidioksidin kokonaismäärä on vähintään 1,5 megatonnia vuodessa.
24. Kaikki muutokset tai laajennukset tässä liitteessä lueteltuihin hankkeisiin, jos muutos tai laajennus itsessään vastaa tässä liitteessä mahdollisesti vahvistettuja raja-arvoja.

⁽¹⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.

LIITE II

HANKKEET, JOITA TARKOITETAAN 4 ARTIKLAN 2 KOHDASSA

1. MAANVILJELYS, METSÄNHÖITO JA VESIVILJELY
 - a) Maaseudun maanomistussuhteita muuttavat hankkeet;
 - b) Hankkeet viljelemättömän maan tai osaksi luonnontilassa olevien alueiden ottamiseksi voimaperäiseen maatalouskäyttöön;
 - c) Maatalouden vesihuoltohankkeet, mukaan lukien kastelu- ja ojitushankkeet;
 - d) Metsitys ja metsänhakkuut maan käyttötarkoituksen muuttamiseksi;
 - e) Karjan tehokasvatukseen tarkoitetut laitokset (muut kuin liitteessä I mainitut);
 - f) Kalan tehoviljely;
 - g) Merenpohjan kuivatus maa-alueeksi.
2. KAIVANNAISTEOLLISUUS
 - a) Kivilouhokset, avokaivokset ja turvetuotanto (muut kuin liitteessä I mainitut);
 - b) Maanalainen kaivostoiminta;
 - c) Mineraalien otto ruoppaamalla meren- tai joenpohjaa;
 - d) Syväkairaukset, erityisesti:
 - i) geotermiset kairaukset,
 - ii) ydinjätteen varastointia varten tehtävät kairaukset,
 - iii) vesivarojen hyödyntämiseen tähtäävät kairaukset,
 lukuun ottamatta maaperän stabiilisuustutkimuksia varten tehtäviä kairauksia;
 - e) Maanpäälliset kivihiilen, raaka-öljyn, maakaasun ja malmien sekä öljyliuskeen käsittelyyn tarkoitetut teollisuuslaitokset.
3. ENERGIATEOLLISUUS
 - a) Sähkön, höyryn ja kuuman veden teolliset tuotantolaitokset (muut kuin liitteessä I mainitut);
 - b) Kaasun, höyryn ja kuuman veden siirrossa tarvittavat tuotanto- ja jakelulaitokset sekä sähkön siirto ilmakaapeleilla (muut kuin liitteessä I mainitut);
 - c) Maakaasun varastointi maan päällä;
 - d) Palavien kaasujen varastointi maan alla;
 - e) Fossiilisten polttoaineiden varastointi maan päällä;
 - f) Kivi- ja ruskohiilen teollinen puristetuotanto;
 - g) Radioaktiivisen jätteen käsittely- ja varastointilaitokset (jollei niitä ole mainittu liitteessä I);
 - h) Vesivoimalaitokset;
 - i) Tuulivoimalat;
 - j) Direktiivin 2009/31/EY mukaiset laitokset, jotka on tarkoitettu hiilidioksidivirtojen talteenottoon geologista varastointia varten laitoksista, jotka eivät kuulu tämän direktiivin liitteen I soveltamisalaan.

▼B**4. METALLITEOLLISUUS**

- a) Laitokset, joissa valmistetaan raakarautaa tai terästä (alku- tai jalostussu-latus) mukaan lukien jatkuva valu;
- b) Laitokset, joissa prosessoidaan rautametalleja:
 - i) kuumavalssaamot,
 - ii) pajat ja takomot,
 - iii) suojaavien kuumapinnoitteiden teko;
- c) Rautametallisulatot;
- d) Laitokset, joissa sulatetaan ja myös seostetaan ei-rautametalleja, ei kui-tenkaan jalometalleja, mutta mukaan lukien regeneroidut tuotteet (jalostus, sulattovalu ja niin edelleen);
- e) Metallien ja muovimateriaalien pintakäsittelylaitokset, joissa käytetään elektrolyysiä tai kemiallista prosessia;
- f) Moottoriajoneuvojen valmistus ja kokoonpano sekä moottoriajoneuvojen moottorien valmistus;
- g) Telakat;
- h) Lentokoneiden valmistus- ja korjauslaitokset;
- i) Rautatiekaluston valmistus;
- j) Räjätysliittäminen;
- k) Metallimalmien pasutus- ja sintrauslaitokset.

5. MINERAALITEOLLISUUS

- a) Koksasuunit (kivihiiilen pyrolyysi);
- b) Sementtitehtaat;
- c) Laitokset, joissa tuotetaan asbestia ja valmistetaan asbestipohjaisia tuot-teita (muut kuin liitteessä I mainitut);
- d) Laitokset, joissa valmistetaan lasia tai lasivillaa;
- e) Laitokset, joissa sulatetaan mineraaleja, mukaan lukien mineraalikutujen valmistus;
- f) Keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, erityisesti kattotiilet, tiilet, tulenkestävät tiilet, laatat, kivitavara tai posliini.

6. KEMIANTEOLLISUUS (MUUT KUIN LIITTEESSÄ I MAINITUT)

- a) Puolivalmisteiden käsittely ja kemikaalien tuotanto;
- b) Torjunta-aineiden, farmaseuttisten tuotteiden, maalien ja lakkojen sekä elastomeerien ja peroksidien tuotanto;
- c) Öljyn sekä petrokemiallisten ja muiden kemiallisten tuotteiden varastoin-tirakenteet.

7. ELINTARVIKETEOLLISUUS

- a) Kasvi- ja eläinöljyjen ja -rasvojen valmistus;
- b) Eläin- ja kasvituotteiden pakkaaminen ja purkittaminen;

▼B

- c) Meijerituotteiden valmistus;
 - d) Oluenpano ja mallastus;
 - e) Sokerileipomotuotteiden ja siirapin valmistus;
 - f) Teurastamot;
 - g) Teollinen tärkkelyksen valmistus;
 - h) Kalajauho- ja kalaöljytehtaat;
 - i) Sokeritehtaat.
8. TEKSTIILI-, NAHKA-, PUU- JA PAPERITEOLLISUUS
- a) Paperi- ja kartonkitehtaat (muut kuin liitteessä I mainitut);
 - b) Kuitujen tai tekstiilien esikäsittely- (kuten pesu, valkaisu ja merserointi) tai värjäyslaitokset;
 - c) Vuotien ja nahkojen parkituslaitokset;
 - d) Selluloosan jalostus- ja tuotantolaitokset.
9. KUMITEOLLISUUS
- Elastomeeripohjaisten tuotteiden valmistus ja käsittely.
10. PERUSRAKENNEHANKKEET
- a) Teollisuusalueen rakentaminen;
 - b) Kaupunkirakentaminen mukaan lukien ostoskeskusten ja paikoitusalueiden rakentaminen;
 - c) Rautateiden ja yhdistettyjen kuljetusten uudelleenlastauksessa tarvittavien laitteiden sekä yhdistettyjen kuljetusten väli- tai pääteasemien rakentaminen (muut kuin liitteessä I mainitut);
 - d) Lentokenttien rakentaminen (muut kuin liitteessä I mainitut);
 - e) Teiden, satamien – mukaan lukien kalasatamat – ja satamalaitteiden rakentaminen (muut kuin liitteessä I mainitut);
 - f) Sisävesiväylän (muut kuin liitteessä I mainitut) rakentaminen sekä kanavointi- ja tulvasuojelurakenteet;
 - g) Padot ja muut laitokset veden patoamista tai pitkäaikaista varastoimista varten (muut kuin liitteessä I mainitut);
 - h) Raitiotiet, maan pinnalla tai maan alla kulkevat radat, ilmaradat tai vastaavat erikoisradat, joita käytetään yksinomaan tai pääasiassa matkustajaliikenteeseen;
 - i) Öljy- ja kaasuputkistot sekä hiilidioksidivirtojen siirtoihin geologista varastointia varten tarkoitetut putket (ei koske liitteen I mukaisia hankkeita);
 - j) Veden kaukosiirtoon tarkoitetut johdot;
 - k) Eroosion estämiseksi rannikolle tehty rakenteet ja vesirakennustyöt, joilla rannikkoa voidaan muuttaa rakentamalla esimerkiksi penkereitä, aallommurtajia, rantapatoja ja muita tulvimisen torjumiseksi tarkoitettuja töitä, lukuun ottamatta tällaisten rakenteiden ylläpito- ja jälleenrakennustöitä;
 - l) Pohjaveden ottamot tai tekopohjaveden muodostamisjärjestelmät, joita ei ole mainittu liitteessä I;
 - m) Laitokset vesivarojen siirtämiseksi vesistöalueelta toiselle ja joita ei ole mainittu liitteessä I.

▼B

11. MUUT HANKKEET

- a) Moottoriajoneuvojen pysyvät kilpa- ja koeradat;
- b) Jätteidenkäsittelylaitokset (muut kuin liitteessä I mainitut);
- c) Jäteveden puhdistamot (muut kuin liitteessä I mainitut);
- d) Lietteen läjitysalueet;
- e) Romuraudan varastointi, mukaan lukien romuautot;
- f) Moottorien, turbiinien ja reaktoreiden koestuspenkit;
- g) Keinotekoisien mineraalikuitujen valmistuslaitokset;
- h) Räjähdysaineiden regenerointi- tai tuhoamislaitokset;
- i) Teurastamot (laitokset, joissa käsitellään raatoja).

12. MATKAILU JA VAPAA-AIKA

- a) Laskettelurinteet, hiihtohissit, köysiradat ja vastaavat rakenteet;
 - b) Huvivenesatamat;
 - c) Kaupunkialueiden ulkopuolella sijaitsevat lomakylät ja hotellikompleksit sekä vastaavat rakennukset;
 - d) Pysyvät leirintä- ja asuntovaunalueet;
 - e) Huvipuistot.
13. a) Kaikki muutokset tai laajennukset liitteessä I tai tässä liitteessä mainittuihin sellaisiin hankkeisiin, joille on jo myönnetty lupa, jotka on jo toteutettu tai joita parhaillaan toteutetaan, jos muutoksesta tai laajennuksesta voi olla merkittävää haittaa ympäristölle (muut kuin liitteessä I mainitut muutokset ja korjaukset).
- b) Liitteessä I mainitut hankkeet, jos niiden tarkoituksena on yksinomaan tai pääasiassa uusien menetelmien tai tuotteiden kehittäminen ja testaaminen, ja jotka eivät kestä kahta vuotta kauemmin.

*LIITE II A***TIEDOT, JOITA TARKOITETAAN 4 ARTIKLAN 4 KOHDASSA**

(TIEDOT, JOTKA HANKKEEN TOTEUTTAJAN ON ANNETTAVA LIITTEESSÄ II LUETELLUISTA HANKKEISTA)

1. Hankkeen kuvaus, erityisesti
 - a) kuvaus koko hankkeen fyysisistä ominaisuuksista ja tarvittaessa purkutöistä;
 - b) kuvaus hankkeen sijaintipaikasta, ottaen erityisesti huomioon niiden maantieteellisten alueiden ympäristön herkkyys, joihin hanke todennäköisesti vaikuttaa.
2. Kuvaus niistä ympäristönäkökohdista, joihin hankkeella on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia.
3. Siltä osin kuin tietoa hankkeen mahdollisista todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista on saatavilla, kuvaus näistä vaikutuksista, jotka johtuvat
 - a) ennustetuista jäämistä ja päästöistä sekä tarvittaessa jätteiden muodostumisesta;
 - b) luonnonvarojen, erityisesti maaperän, maan, veden ja luonnon monimuotoisuuden, käytöstä.
4. Liitteessä III vahvistetut arviointiperusteet on otettava tarvittaessa huomioon koottaessa 1–3 kohdan mukaisia tietoja.

▼ **M1***LIITE III***ARVIOINTIPERUSTEET, JOIHIN VIITATAAN 4 ARTIKLAN 3 KOHDASSA**

(ARVIOINTIPERUSTEET, JOILLA MÄÄRITETÄÄN, ONKO LIITTEESSÄ II LUETELLUISTA HANKKEISTA TEHTÄVÄ YMPÄRISTÖVAIKUTUSTEN ARVIOINTI)

1. Hankkeiden ominaisuudet

Hankkeiden ominaisuuksia on tarkasteltava ottaen huomioon erityisesti

- a) koko hankkeen koko ja suunnitelma;
- b) yhteisvaikutus muiden olemassa olevien ja/tai hyväksytyjen hankkeiden kanssa;
- c) luonnonvarojen, erityisesti maan, maaperän, veden ja luonnon monimuotoisuuden, käyttö;
- d) jätteiden muodostuminen;
- e) pilaantuminen ja haitat;
- f) suuronnettomuus- ja/tai katastrofiriskit, jotka ovat vartenotettavia hankkeen kannalta, mukaan lukien ilmastonmuutoksen aiheuttamat riskit, tiedolliseen tietoon perustuen;
- g) ihmisten terveydelle koituvat riskit (esimerkiksi veden tai ilman pilaantumisen johdosta).

2. Hankkeiden sijainti

Hankkeiden vaikutusalueella olevan ympäristön herkkyyttä on tarkasteltava ottaen huomioon erityisesti

- a) nykyinen ja hyväksytty maankäyttö;
- b) alueen ja sen maanpinnan alaisten luonnonvarojen (myös maaperä, maa, vesi ja luonnon monimuotoisuus) suhteellinen runsaus, saatavuus, laatu ja uudistumiskyky;
- c) luonnonympäristön sietokyky, ottaen erityisesti huomioon seuraavat alueet:
 - i) kosteikot, ranta-alueet ja jokisuut;
 - ii) rannikkoalueet ja meriympäristö;
 - iii) vuoristo- ja metsäalueet;
 - iv) luonnonsuojelualueet ja luonnonpuistot;
 - v) kansallisessa lainsäädännössä luokitellut tai suojellut alueet sekä jäsenvaltioiden direktiivin 92/43/ETY ja direktiivin 2009/147/EY perusteella määrittelemät Natura 2000 -alueet;
 - vi) alueet, joilla ei ole noudatettu tai joiden osalta arvellaan, että siellä ei noudateta, unionin lainsäädännössä säädettyjä hanketta koskevia ympäristölaatustandardeja;
 - vii) tiheään asutetut alueet;
 - viii) historiallisesti, kulttuurisesti tai arkeologisesti merkittävät maisemat ja kohteet.

▼ M1**3. Hankkeiden mahdollisten vaikutusten laatu ja ominaisuudet**

Hankkeiden todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia 3 artiklan 1 kohdassa mainittuihin tekijöihin on tarkasteltava tämän liitteen 1 ja 2 kohdassa määritettyjen perusteiden perusteella ottaen huomioon

- a) vaikutusten suuruus ja alueellinen laajuus, kuten vaikutusten todennäköinen maantieteellinen alue ja väestömäärä, johon vaikutukset todennäköisesti kohdistuvat;
- b) vaikutusten yleinen luonne;
- c) rajat ylittävä vaikutus;
- d) vaikutusten voimakkuus ja moninaisuus;
- e) vaikutusten todennäköisyys;
- f) vaikutusten odotettu alkamisaika, kesto, taajuus ja palautuvuus;
- g) yhteisvaikutus muiden olemassa olevien ja/tai hyväksytyjen hankkeiden vaikutusten kanssa;
- h) mahdollisuus vähentää vaikutuksia tehokkaasti.

LIITE IV

TIEDOT, JOITA TARKOITETAAN 5 ARTIKLAN 1 KOHDASSA

(TIEDOT YMPÄRISTÖVAIKUTUSTEN ARVIOINTISELOSTUSTA VARTEN)

1. Hankkeen kuvaus, erityisesti
 - a) kuvaus hankkeen sijainnista;
 - b) kuvaus koko hankkeen fyysisistä ominaisuuksista, tarvittaessa myös tarpeellisista purkutöistä, sekä maankäyttötarpeesta rakennus- ja toimintavaiheessa;
 - c) kuvaus hankkeen toimintavaiheen (erityisesti mahdollisten tuotantoprosessien) tärkeimmistä ominaisuuksista, esimerkiksi hankkeen energiantarpeesta ja hankkeessa käytettävästä energiasta sekä hankkeessa käytettävien materiaalien ja luonnonvarojen (myös vesi, maa, maaperä ja luonnon monimuotoisuus) luonteesta ja määrästä;
 - d) laadullinen ja määrällinen arvio rakennus- ja toimintavaiheessa syntyvistä ennustetuista jäämistä ja päästöistä (kuten veden, ilman, maaperän ja pohjamaan pilaantuminen, melu, värinä, valo, kuumuus ja säteily) sekä syntyvän jätteen määrästä ja laadusta.
2. Kuvaus hankkeen toteuttajan selvittämistä kohtuullisista vaihtoehtoista (jotka liittyvät esimerkiksi hankesuunnitelmaan, teknologiaan, sijaintiin, kokoon ja laajuuteen), jotka ovat ehdotetun hankkeen ja sen erityisominaisuuksien kannalta vartenotettavia, ja tiedot valitun vaihtoehdon valintaan johtaneista pääasiallisista syistä, mukaan luettuna ympäristövaikutusten vertailu.
3. Kuvaus ympäristön nykytilaan (perusskenaario) liittyvistä merkityksellisistä näkökohdista ja hahmotelma nykytilan todennäköisestä kehityksestä, jos hanketta ei toteuteta, siltä osin kuin perusskenaarion luonnolliset muutokset voidaan kohtuullisella tavalla arvioida saatavilla olevien ympäristöä koskevien tietojen ja tieteellisen tiedon perusteella.
4. Kuvaus 3 artiklan 1 kohdassa mainituista tekijöistä, joihin hankkeella on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia: väestö, ihmisten terveys, luonnon monimuotoisuus (esimerkiksi eläimistö ja kasvisto), maa (esimerkiksi maan ottaminen infrastruktuurikäyttöön), maaperä (esimerkiksi orgaaninen aines, maaperän eroosio sekä maaperän tiivistyminen ja sulkeminen), vesi (esimerkiksi hydrologis-morfologiset muutokset, määrä ja laatu), ilma, ilmasto (esimerkiksi kasvihuonekaasupäästöt ja ilmastomuutokseen sopeutumisen kannalta olennaiset vaikutukset), aineellinen omaisuus, kulttuuriperintö, mukaan luettuna arkkitehtoniset ja arkeologiset näkökohdat, ja maisema.
5. Kuvaus hankkeen todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista, jotka johtuvat muun muassa
 - a) hankkeen rakentamisesta ja itse hankkeesta, mukaan luettuna tarvittaessa purkutyt;
 - b) luonnonvarojen, erityisesti maan, maaperän, veden ja luonnon monimuotoisuuden, käytöstä ottaen mahdollisimman pitkälle huomioon näiden luonnonvarojen kestävä saatavuus;
 - c) epäpuhtauspäästöistä, melusta, värinästä, valosta, kuumuudesta ja säteilystä, haittojen synnystä sekä jätteiden loppukäsittelystä ja hyödyntämisestä;
 - d) ihmisten terveydelle, kulttuuriperinnölle tai ympäristölle aiheutuvista riskeistä (esimerkiksi onnettomuuksien tai katastrofien johdosta);

▼ M1

- e) yhteisvaikutuksesta muiden olemassa olevien ja/tai hyväksyttyjen hankkeiden kanssa ottaen huomioon sellaisiin ympäristön kannalta erityisen tärkeisiin alueisiin liittyvät olemassa olevat ongelmat, joihin todennäköisesti kohdistuu vaikutuksia, tai luonnonvarojen käytön;
 - f) hankkeen vaikutuksista ilmastoon (esimerkiksi kasvihuonekaasupäästöjen luonne ja laajuus) ja hankkeen alttiudesta ilmastomuutokselle;
 - g) käytettävistä tekniikoista ja aineista.
- Kuvauksen, joka koskee todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia 3 artiklan 1 kohdassa mainittuihin tekijöihin, olisi katettava paitsi hankkeen välittömät vaikutukset, myös välilliset, toissijaiset, kasautuvat, rajat ylittävät sekä lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin pysyvät ja väliaikaiset, myönteiset ja kielteiset vaikutukset. Kuvauksessa olisi otettava huomioon unionin tai jäsenvaltion tasolla vahvistetut ympäristönsuojelutavoitteet, joilla on hankkeen kannalta merkitystä.
6. Kuvaus ennustamismenetelmistä tai näytöstä, joita käytetään merkittävien ympäristövaikutusten tunnistamisessa ja arvioinnissa, mukaan luettuna tiedot vaadittuja tietoja koottaessa todetuista ongelmista (esimerkiksi tekniset puutteet tai tietämyksen puute) sekä tärkeimmistä epävarmuustekijöistä.
 7. Kuvaus toimenpiteistä, joilla pyritään välttämään, ehkäisemään, vähentämään tai, jos mahdollista, poistamaan tunnistettuja merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia, ja tapauksen mukaan mahdollisista ehdotetuista seurantajärjestelyistä (esimerkiksi jälkiarvioinnin laatiminen). Tässä kuvauksessa olisi selvennettävä, missä määrin merkittäviä haitallisia vaikutuksia voidaan välttää, ehkäistä, vähentää tai poistaa, ja sen olisi katettava sekä rakennus- että toimintavaihe.
 8. Kuvaus hankkeen odotetuista merkittävistä haitallisista ympäristövaikutuksista, jotka johtuvat hankkeen alttiudesta suuronnettomuus- ja/tai luonnonkatastrofiriskeille, jotka ovat vartenotettavia hankkeen kannalta. Tätä tarkoitusta varten voidaan käyttää unionin lainsäädännön, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/18/EU ⁽¹⁾ tai neuvoston direktiivin 2009/71/Euratom ⁽²⁾, mukaisesti toteutettujen riskienarviointien avulla tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti toteutettujen asiaankuuluvien arviointien avulla saatuja käytettävissä olevia asiaa koskevia tietoja, edellyttäen että tämän direktiivin vaatimukset täyttyvät. Tähän kuvaukseen olisi tapauksen mukaan sisällytettävä toimenpiteet, joilla pyritään ehkäisemään tällaisista tapahtumista aiheutuvia merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia tai lieventämään niitä, sekä tiedot tällaisiin hätätilanteisiin varautumista ja niiden torjumista koskevista toimenpiteistä.
 9. Yleistajuinen tiivistelmä 1–8 kohdassa tarkoitetuista tiedoista.
 10. Luettelo lähteistä, joita on käytetty selostukseen sisältyvien kuvausten ja arviointien laadinnassa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/18/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta sekä neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2009/71/Euratom, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2009, ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehyksen perustamisesta (EUVL L 172, 2.7.2009, s. 18).

LIITE V

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen myöhemmistä muutoksista

(14 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston direktiivi 85/337/ETY
(EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40).

Neuvoston direktiivi 97/11/EY
(EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/35/EY Ainoastaan 3 artikla
(EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY Ainoastaan 31 artikla
(EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).

B OSA

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevat määräajat

(14 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä
85/337/ETY	3 päivä heinäkuuta 1988
97/11/EY	14 päivä maaliskuuta 1999
2003/35/EY	25 päivä kesäkuuta 2005
2009/31/EY	25 päivä kesäkuuta 2011

LIITE VI

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 85/337/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	1 artiklan 2 kohta, johdantolause
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, johdantolause	1 artiklan 2 kohdan a alakohta, johdantolause
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, ensimmäinen luetelmakohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohta, ensimmäinen luetelmakohta
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, toinen luetelmakohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohta, toinen luetelmakohta
1 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	1 artiklan 2 kohdan b alakohta
1 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta	1 artiklan 2 kohdan c alakohta
1 artiklan 2 kohdan viides alakohta	1 artiklan 2 kohdan d alakohta
1 artiklan 2 kohdan kuudes alakohta	1 artiklan 2 kohdan e alakohta
1 artiklan 3 kohta	1 artiklan 2 kohdan f alakohta
1 artiklan 4 kohta	1 artiklan 3 kohta
1 artiklan 5 kohta	1 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 2 a kohta	2 artiklan 3 kohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 4 kohta
3 artiklan johdantolause	3 artiklan johdantolause
3 artiklan ensimmäinen luetelmakohta	3 artiklan a alakohta
3 artiklan toinen luetelmakohta	3 artiklan b alakohta
3 artiklan kolmas luetelmakohta	3 artiklan c alakohta
3 artiklan neljäs luetelmakohta	3 artiklan d alakohta
4 artikla	4 artikla
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	5 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohdan johdantolause	5 artiklan 3 kohdan johdantolause
5 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	5 artiklan 3 kohdan a alakohta
5 artiklan 3 kohdan toinen luetelmakohta	5 artiklan 3 kohdan b alakohta
5 artiklan 3 kohdan kolmas luetelmakohta	5 artiklan 3 kohdan c alakohta
5 artiklan 3 kohdan neljäs luetelmakohta	5 artiklan 3 kohdan d alakohta
5 artiklan 3 kohdan viides luetelmakohta	5 artiklan 3 kohdan e alakohta
5 artiklan 4 kohta	5 artiklan 4 kohta

▼B

Direktiivi 85/337/ETY	Tämä direktiivi
6 artikla	6 artikla
7 artiklan 1 kohdan johdantokappale	7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
7 artiklan 1 kohdan a alakohta	7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
7 artiklan 1 kohdan b alakohta	7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
7 artiklan 1 kohdan loppuosa	7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
7 artiklan 2–5 kohta	7 artiklan 2–5 kohta
8 artikla	8 artikla
9 artiklan 1 kohdan johdantolause	9 artiklan 1 kohdan johdantolause
9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelma-kohta	9 artiklan 1 kohdan a alakohta
9 artiklan 1 kohdan toinen luettelma-kohta	9 artiklan 1 kohdan b alakohta
9 artiklan 1 kohdan kolmas luettelma-kohta	9 artiklan 1 kohdan c alakohta
9 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta
10 artikla	10 artikla
10 a artiklan ensimmäinen kohta	11 artiklan 1 kohta
10 a artiklan toinen kohta	11 artiklan 2 kohta
10 a artiklan kolmas kohta	11 artiklan 3 kohta
10 a artiklan neljäs ja viides kohta	11 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
10 a artiklan kuudes kohta	11 artiklan 5 kohta
11 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta
11 artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta
11 artiklan 3 kohta	—
11 artiklan 4 kohta	12 artiklan 3 kohta
12 artiklan 1 kohta	—
12 artiklan 2 kohta	13 artikla
—	14 artikla
—	15 artikla
14 artikla	16 artikla
Liite I, 1 kohta	Liite I, 1 kohta
Liite I, toisen kohdan ensimmäinen luettelma-kohta	Liite I, 2 kohdan a alakohta
Liite I, toisen kohdan toinen luettelma-kohta	Liite I, 2 kohdan b alakohta
Liite I, 3 kohdan a alakohta	Liite I, 3 kohdan a alakohta
Liite I, 3 kohdan b alakohdan johdantolause	Liite I, 3 kohdan b alakohdan johdantolause
Liite I, 3 kohdan b alakohdan ensimmäinen luettelma-kohta	Liite I, 3 kohdan b alakohdan i alakohta
Liite I, 3 kohdan b alakohdan toinen luettelma-kohta	Liite I, 3 kohdan b alakohdan ii alakohta

▼B

Direktiivi 85/337/ETY	Tämä direktiivi
Liite I, 3 kohdan b alakohdan kolmas luetelmakohta	Liite I, 3 kohdan b alakohdan iii alakohta
Liite I, 3 kohdan b alakohdan neljäs luetelmakohta	Liite I, 3 kohdan b alakohdan iv alakohta
Liite I, 3 kohdan b alakohdan viides luetelmakohta	Liite I, 3 kohdan b alakohdan v alakohta
Liite I, 4 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	Liite I, 4 kohdan a alakohta
Liite I, 4 kohdan toinen luetelmakohta	Liite I, 4 kohdan b alakohta
Liite I, 5 kohta	Liite I, 5 kohta
Liite I, 6 kohdan johdantolause	Liite I, 6 kohdan johdantolause
Liite I, 6 kohdan i alakohta	Liite I, 6 kohdan a alakohta
Liite I, 6 kohdan ii alakohta	Liite I, 6 kohdan b alakohta
Liite I, 6 kohdan iii alakohta	Liite I, 6 kohdan c alakohta
Liite I, 6 kohdan iv alakohta	Liite I, 6 kohdan d alakohta
Liite I, 6 kohdan v alakohta	Liite I, 6 kohdan e alakohta
Liite I, 6 kohdan vi alakohta	Liite I, 6 kohdan f alakohta
Liite I, 7–15 kohta	Liite I, 7–15 kohta
Liite I, 16 kohdan johdantolause	Liite I, 16 kohdan johdantolause
Liite I, 16 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	Liite I, 16 kohdan a alakohta
Liite I, 16 kohdan toinen luetelmakohta	Liite I, 16 kohdan b alakohta
Liite I, 17–21 kohta	Liite I, 17–21 kohta
Liite I, 22 kohta	Liite I, 24 kohta
Liite I, 23 kohta	Liite I, 22 kohta
Liite I, 24 kohta	Liite I, 23 kohta
Liite II, 1 kohta	Liite II, 1 kohta
Liite II, 2 kohdan a, b ja c alakohta	Liite II, 2 kohdan a, b ja c alakohta
Liite II, 2 kohdan d alakohdan johdantolause	Liite II, 2 kohdan d alakohdan johdantolause
Liite II, 2 kohdan d alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	Liite II, 2 kohdan d alakohdan i alakohta
Liite II, 2 kohdan d alakohdan toinen luetelmakohta	Liite II, 2 kohdan d alakohdan ii alakohta
Liite II, 2 kohdan d alakohdan kolmannen luetelmakohdan alkuosa	Liite II, 2 kohdan d alakohdan iii alakohta
Liite II, 2 kohdan d alakohdan kolmannen luetelmakohdan loppuosa	Liite II, 2 kohdan d alakohdan loppuosa
Liite II, 2 kohdan e alakohta	Liite II, 2 kohdan e alakohta
Liite II, 2 kohdat 3–12	Liite II, 2 kohdat 3–12
Liite II, 13 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	Liite II, 13 kohdan a alakohta
Liite II, 13 kohdan toinen luetelmakohta	Liite II, 13 kohdan b alakohta

▼B

Direktiivi 85/337/ETY	Tämä direktiivi
Liite III, 1 kohdan johdantolause	Liite III, 1 kohdan johdantolause
Liite III, 1 kohdan ensimmäinen luettelma-kohta	Liite III, 1 kohdan a alakohta
Liite III, 1 kohdan toinen luettelma-kohta	Liite III, 1 kohdan b alakohta
Liite III, 1 kohdan kolmas luettelma-kohta	Liite III, 1 kohdan c alakohta
Liite III, 1 kohdan neljäs luettelma-kohta	Liite III, 1 kohdan d alakohta
Liite III, 1 kohdan viides luettelma-kohta	Liite III, 1 kohdan e alakohta
Liite III, 1 kohdan kuudes luettelma-kohta	Liite III, 1 kohdan f alakohta
Liite III, 2 kohdan johdantolause	Liite III, 2 kohdan johdantolause
Liite III, 2 kohdan ensimmäinen luettelma-kohta	Liite III, 2 kohdan a alakohta
Liite III, 2 kohdan toinen luettelma-kohta	Liite III, 2 kohdan b alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luettelma-kohtan johdantolause	Liite III, 2 kohdan c alakohdan johdantolause
Liite III, 2 kohdan kolmannen luettelma-kohtan a alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan i alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luettelma-kohtan b alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan ii alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luettelma-kohtan c alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan iii alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luettelma-kohtan d alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan iv alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luettelma-kohtan e alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan v alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luettelma-kohtan f alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan vi alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luettelma-kohtan g alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan vii alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luettelma-kohtan h alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan viii alakohta
Liite III, 3 kohdan johdantokappale	Liite III, 3 kohdan johdantokappale
Liite III, 3 kohdan ensimmäinen luettelma-kohta	Liite III, 3 kohdan a alakohta
Liite III, 3 kohdan toinen luettelma-kohta	Liite III, 3 kohdan b alakohta
Liite III, 3 kohdan kolmas luettelma-kohta	Liite III, 3 kohdan c alakohta
Liite III, 3 kohdan neljäs luettelma-kohta	Liite III, 3 kohdan d alakohta
Liite III, 3 kohdan viides luettelma-kohta	Liite III, 3 kohdan e alakohta
Liite IV, 1 kohdan johdantolause	Liite IV, 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
Liite IV, 1 kohdan ensimmäinen luettelma-kohta	Liite IV, 1 kohdan a alakohta
Liite IV, 1 kohdan toinen luettelma-kohta	Liite IV, 1 kohdan b alakohta
Liite IV, 1 kohdan kolmas luettelma-kohta	Liite IV, 1 kohdan c alakohta
Liite IV, 2 ja 3 kohta	Liite IV, 2 ja 3 kohta
Liite IV, 4 kohdan johdantokappale	Liite IV, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale

▼B

Direktiivi 85/337/ETY	Tämä direktiivi
Liite IV, 4 kohdan ensimmäinen luettelma-kohta	Liite IV, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
Liite IV, 4 kohdan toinen luettelma-kohta	Liite IV, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
Liite IV, 4 kohdan kolmas luettelma-kohta	Liite IV, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
Liite IV, 4 kohdan loppuosa	Liite IV, 5 kohta
Liite IV, 5 kohta	Liite IV, 6 kohta
Liite IV, 6 kohta	Liite IV, 7 kohta
Liite IV, 7 kohta	Liite IV, 8 kohta
—	Liite V
—	Liite VI